

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ύπ' Ἀρ. 89 τῆς 15ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961

Διοικητικαὶ Πράξεις καὶ Γνωστοποιήσεις

Ἀριθμὸς 318

Ο ΠΕΡΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1960

Κανονισμοὶ θεσπισθέντες δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 (2) (στ).

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θεσπίζει τοὺς ἀκολουθοῦντας κανονισμοὺς ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν τὰς ὁποίας κέκτηται διὰ τοῦ ἄρθρου 10 (2) (στ) τοῦ περὶ Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Δημοκρατίας Νόμου τοῦ 1960. 10 τοῦ 1960.

1. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Προξενικῶν Τελῶν Κανονισμοὶ τοῦ 1961.

2. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν Κανονισμῶν τούτων—

«Προξενικὸς Λειτουργὸς» σημαίνει τὸ ἀρμόδιον μέλος τῆς Προξενικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Δημοκρατίας, τὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν δεόντως ἐξουσιοδοτημένον διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν Κανονισμῶν τούτων.

«Τέλη» σημαίνει τὰ ἐν τῷ Πίνακι τῶν Κανονισμῶν τούτων ἀναγραφόμενα τέλη.

3. Δέον νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ εἰσπράττωνται ὑπὸ παντὸς Προξενικοῦ Λειτουργοῦ διὰ τὰς ἑναντι ἐκάστου στοιχείου τῶν τελῶν τούτων διαλαμβανομένης ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ τοῦ Πίνακος ὑπηρεσίας τὰ τέλη τὰ ἀναγραφόμενα ἐν τῇ Δευτέρᾳ Στήλῃ τοῦ ρηθέντος Πίνακος.

4. Τὰ τέλη δέον νὰ καταβάλλωνται πρὸς τὸν Προξενικὸν Λειτουργὸν εἰς νόμισμα τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἐν κυκλοφορίᾳ νόμιμον νόμισμα τῆς χώρας ἐν τῇ ὁποίᾳ γίνεται ἡ πληρωμὴ. Πρὸς τοῦτο τὸ ἰσότιμον τῶν τελῶν τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ Πίνακι δέον νὰ λογίζεται θάσει τῆς ἐπισήμου τιμῆς τοῦ χρηματιστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παροχῆς τῆς ὑπηρεσίας, οἰαδήποτε τῶν δύο ἡμερομηνιῶν προηγεῖται τῆς ἄλλης.

5. Ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ Κανονισμῷ τούτῳ καὶ ἐν τῇ παραγράφῳ (2) τοῦ Κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθ. 6, πάντα τὰ τέλη δέον νὰ προκαταβάλλωνται. Ἀρῆσις παροχῆς ὑπηρεσιῶν λόγῳ ἐλλείψεως χρημάτων εἰς πλοιάρχους σκαφῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Δημοκρατίας δὲν ἐπιτρέπεται. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις θὰ ζητῆται καταβολὴ τῶν ὀφειλομένων τελῶν μεταγενεστέρως, συμφώνως ὁδηγιῶν ἐκδοθησομένων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν.

6.—(1) Κατά τὸν ὑπολογισμὸν τῆς διαρκείας οἰασδήποτε παραστάσεως ἐκτὸς τοῦ Προξενικοῦ καταστήματος ἢ τῆς κατοικίας τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν τέλη εἶναι καταβλητέα δυνάμει τῶν Κανονισμῶν τούτων, ὁ Προξενικός Λειτουργὸς δέον νὰ λογίξη καὶ τὸν χρόνον τὸν δαπανηθέντα διὰ τὴν μετάθεσιν ἐκ λογικοῦ τινος σημείου ἐκκινήσεως μέχρι τοῦ τόπου εἰς ὃν λαμβάνει χώραν ἢ παράστασις ὡς καὶ τὸν χρόνον τὸν δαπανηθέντα διὰ τὴν ἐπιστροφήν ἐκ τοῦ τόπου τῆς παραστάσεως μέχρι λογικοῦ τινος τέρματος.

(2) Εἰς τὴν περίπτωσιν τελῶν διὰ παραστάσεις τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ ἐπακριβῶς ἐκ τῶν προτέρων ἢ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν τελῶν ὑπ' ἀριθμὸν στοιχείου 54—57 καὶ 63, τὰ ὅποια βασίζονται ἐπὶ ποσοστοῦ τῶν ὑπὸ διαχείρισιν χρημάτων, ὁ αἰτητὴς δέον, προτοῦ τῶ παρασχεθῇ ἡ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν αἰτεῖται, νὰ δηλώσῃ ὅτι συμφωνεῖ ὅπως καταβάλλῃ τὸ οἰκείον τέλος.

7. Οἰασδήποτε μεταφορικὰ ἢ ἄλλα ἔξοδα ἀναγκαίως γενόμενα ἐν τῇ ἐκτελέσει αἰτηθείσης τινὸς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν τέλη εἶναι εἰσπρακτέα δέον νὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιβολῆς τοῦ τέλους. Ὁ Προξενικός Λειτουργὸς δὲν δύναται νὰ εἰσπράττῃ ἔξοδα μεταφορᾶς διὰ παραστάσεις ἐντὸς τοῦ Προξενικοῦ καταστήματος ἢ τῆς Προξενικῆς κατοικίας.

8.—(1) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς παραχωρεῖται εἰδικὴ ἐξαιρέσις θάσει νόμου ἢ συνθήκης τινὸς ἢ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὑφίστανται συμβάσεις ἀμοιβαιότητος μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἄλλης τινὸς χώρας ρυθμίζουσαι τὰ τῆς καταβολῆς τῶν τοιούτων τελῶν, ἢ καταβολῆς τελῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν τούτων δέον νὰ διέπῃται ὑπὸ τῶν προνοιῶν τῶν οἰκείων νόμων, συνθηκῶν ἢ συμβάσεων.

(2) Ὁ Προξενικός Λειτουργὸς δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀξιώσεως διὰ καταβολὴν τελῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν τούτων εἰς τινὰ τῶν ἑξῆς περιπτώσεων :—

- (α) εἰς περιπτώσεις πολιτῶν τῆς Δημοκρατίας λόγω ἀποδεδειγμένης παντελοῦς ἀπορίας,
- (β) εἰς περιπτώσεις λειτουργῶν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δημοκρατίας ἀναφορικῶς πρὸς ζητήματα σχετιζόμενα μὲ τὰ ἐπίσημα αὐτῶν καθήκοντα, καὶ
- (γ) εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς λόγοι διεθνοῦς φιλοφροσύνης ἐπιβάλλουσι τοῦτο.

9. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐγκαταλείπεται ἡ καταβολὴ τελῶν δὲν θὰ χρησιμοποιοῦνται ἔνσημα, καὶ ἐὰν τὸ τέλος δέον νὰ ἐμφανηται ἐπὶ ἐγγράφου τινός, ὁ Προξενικός Λειτουργὸς θὰ προσθέτῃ τὴν λέξιν «ΑΤΕΛΩΣ» πλησίον τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου. Ἡ χορηγούμενη ἀτέλεια δέον νὰ καταχωρίζηται εἰς τὸ Ταμεῖον Προξενικῶν Τελῶν.

10. Ἐπὶ τῇ εἰσπράξει εἰς νόμισμα τῆς οἰκείας χώρας ποσοῦ τινος ἀντιπροσωπεύοντος τὸ πληρωτέον τέλος, ὁ Προξενικός Λειτουργὸς δέον νὰ ἐπικολλᾷ ἔνσημα ἴσης ἀξίας ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἢ ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ ἐγγράφου ὅπερ ἐκδίδεται εἰς τὸν καταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς περιπτώσιν δὲ καθ' ἣν δὲν ὑφίσταται ἔγγραφο, τὰ ἔνσημα δέον νὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ ἀποδείξεως. Εἰς περιπτώσεις καταχωρίσεως ἐγγραφῆς τινος εἰς προξενικὰ μητρώα γεννήσεων, θανάτων καὶ γάμων, τὰ ἔνσημα δέον νὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀντιστοίχου ἐγγραφῆς (ἐὰν ἐκδίδηται τοιοῦτον ἀντίγραφον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγγραφῆς), ἐπιπροσθέτως δὲ δέον νὰ εἰσπράττηται καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐνσήμων τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ τέλος

ὑπὸ στοιχείον ἀρ. 50. Ἐάν ἀντίγραφον τῆς ἐγγραφῆς δὲν λαμβάνηται κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταχωρίσεως τῆς ἐγγραφῆς, τὰ ἔνσημα δέον νὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ ἀποδείξεως. Ἐνσημα δὲν θὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ τῶν μητρώων. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀκυρωθέντα ἔνσημα θὰ διαφυλάττωνται ἐν τοῖς ἀρχείοις.

11. Τὰ ἔνσημα δέον, ἅμα τῇ ἐπικολλήσει των, νὰ ἀκυρῶνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ διὰ τῆς πρὸς τοῦτο εἰδικῆς σφραγίδος κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἐμφάνισιν ὀλοκλήρου τῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς χώρας ἐν τῇ ὁποίᾳ εὐρίσκεται τὸ Προξενικὸν Κατάστημα (ἢ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερου μέρους τοῦ ὀνόματος τῆς χώρας ταύτης) ἐφ' ἐκάστου ἀκυρουμένου ἐνσήμου.

12. Ἐκαστος Προξενικὸς Λειτουργὸς δέον νὰ τηρῇ εἰς τὸ Προξενικὸν Κατάστημα Ταμεῖον Προξενικῶν Τελῶν τύπου ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστοῦ καὶ νὰ καταχωρίξῃ ἐν αὐτῷ πάντα τὰ τέλη ἅμα τῇ εἰσπράξει των.

13. Ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς δέον νὰ ἀποστέλλῃ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνὰ τρίμηνον ἢ ἀνὰ συντομώτερα χρονικὰ διαστήματα ὡς ἤθελεν ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καθορίσει, καταστάσεις τῶν εἰσπραχθέντων τελῶν θάσει τῶν ἐγγραφῶν ἐν τῷ Ταμεῖῳ Προξενικῶν Τελῶν. Εἰς ταύτας δέον νὰ περιλαμβάνωνται καὶ αἱ παρόμοιαι καταστάσεις, αἱ ἐτοιμαζόμεναι καὶ ἀποστελλόμεναι ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ἐξηρητημένης προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ἀμέσως προϊστάμενον Προξενικὸν Λειτουργόν. Αἱ καταστάσεις αὗται δέον νὰ περιλαμβάνωσι καὶ λεπτομερείας τῶν τελῶν ἅτινα ἐχαρίσθησαν συμφώνως πρὸς τὰς προνοίας τοῦ Κανονισμοῦ 8 (2).

14. Κατὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν ἀκολουθῶν τελῶν ὡς ἀριθμοῦνται ἐν τῷ Πίνακι, οἱ Προξενικοὶ Λειτουργοὶ δέον νὰ ἀκολουθῶσι τὰς κάτωθι ὁδηγίας :—

Ὁδηγία ἀρ. 1 (Στοιχείον 2 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Δέον νὰ ἀναγράφηται σημείωσις ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου δεικνύουσα τὴν φύσιν τῆς ὑπηρεσίας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὁποίαν κατεβλήθη τὸ τέλος.

Ὁδηγία ἀρ. 2 (Στοιχείον 4 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

(α) Τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐγγράφου δέον νὰ κατατίθεται εἰς τὸ Προξενεῖον καὶ νὰ φυλάττηται ἐπιμελῶς ἐν τῷ Μητρώῳ Ἐγγράφων. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν δὲν καταβάλλονται τέλη.

(β) Ὁ διενεργῶν τὴν διαμαρτύρησιν δικαιουῖται νὰ λάθῃ ἐν πιστοποιημένον ἀντίγραφον ἄνευ ἐπιπροσθέτου ἐπιβαρύνσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς δέον νὰ ἀναγράψῃ τὰς λέξεις : «Πρῶτον ἀντίγραφον» πλησίον τῆς ὑπογραφῆς του. Τὰ ἔνσημα δέον νὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τούτου καὶ οὐχὶ ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς διαμαρτυρήσεως. Διὰ πᾶν περαιτέρω ἀντίγραφον θὰ καταβάλληται τέλος. (*Ἰδὲ Στοιχείον ἀρ. 30).

(γ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς συντάττει τὴν διαμαρτύρησιν τὸ τέλος τοῦ Στοιχείου ὑπ' ἀρ. 28 καθίσταται ὡσαύτως εἰσπρακτέον.

Ὁδηγία ἀρ. 3 (Στοιχείον 12 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

(α) Οἱ Προξενικοὶ Λειτουργοὶ ἐξουσιοδοτοῦνται δυνάμει τῶν Κανονισμῶν τούτων ὅπως ἀποδέχωνται διαβεβαιώσεις καὶ δηλώσεις ὡς ἰσοτίμους ὀρκῶν ἢ ἐνόρκων δηλώσεων εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ αἰτητῆς ἀρνεῖται νὰ ὀρκισθῇ, νοουμένου ὅτι δηλοῖ ὡς αἰτιολογικὸν τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως του εἶτε τὸ γεγονὸς ὅτι οὐδὲν θρησκευμα πρεσβεῖει εἶτε τὸ ὅτι ὁ ὀρκος ἀντίκειται πρὸς τὰς θρησκευτικὰς του πεποιθήσεις.

(β) Ἄλλοδαποὶ δύνανται νὰ ὀρκίζονται κατὰ τὸν νενομισμένον ἐν τῇ πατρίδι των τρόπον.

(γ) Διὰ τὴν ἀποδοχὴν δηλώσεως, ἐνόρκου ἢ μὴ, ἀναφερομένης εἰς τὴν ἀπώλειαν διαβατηρίου οὐδὲν τέλος καταβάλλεται.

Ἐπισημ. 4 (Στοιχεῖον 14 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Τὰ ἔνσημα δέον νὰ ἐπικολλῶνται πλησίον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου.

Ἐπισημ. 5 (Στοιχεῖον 19 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Τὸ τέλος τοῦτο δὲν εἶναι εἰσπρακτέον εἰς περιπτώσεις δηλώσεων διὰ τὴν εἰσπραξίν μισθοῦ ἢ συντάξεως καταβαλλομένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ἐπισημ. 6 (Στοιχεῖον 20 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Οἱ Προξενικοὶ Λειτουργοὶ δέον νὰ μὴ ἐκδίδωσι τοιαῦτα πιστοποιητικὰ ἄνευ προσκομίσεως ἢ λήψεως ἱκανοποιητικῆς μαρτυρίας περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ αἰτητοῦ. Τὸ θάρος τῆς ἀποδείξεως ἐπιπίπτει ἐπὶ τοῦ αἰτητοῦ.

Ἐπισημ. 7 (Στοιχεῖον 27 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Ὅταν ἡ σφραγὶς ἐπιτίθεται ἐπὶ ἐγγράφου τινὸς τὸ ἔνσημον δέον ὡσαύτως νὰ ἐπικολλᾶται ἐπ' αὐτοῦ. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις, τὸ ἔνσημον δέον νὰ ἐπικολλᾶται ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὸν καταβάλλοντα τὸ τέλος.

Ἐπισημ. 8 (Στοιχεῖον 28 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Τὸ τέλος τοῦτο δὲν θὰ καταβάλληται διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγράφων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ στοιχείῳ 41 τῆς Πρώτης Στήλης ἢ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ ἐγγράφον εἶναι συνήθους τύπου. Εἰς περιπτώσεις ναυτιλιακῶν ἢ ἄλλων διαμαρτυρήσεων διὰ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἔντυπα, ἢ ἔκφρασις «τὸ σῶμα τῆς διαμαρτυρήσεως» ἀναφέρεται μόνον εἰς τὸ μέρος τῆς διαμαρτυρήσεως τὸ ὁποῖον εἶναι χειρογραμμένον ἢ δακτυλογραφημένον. Ἐὰν ὁ αἰτητὴς παραδώσῃ εἰς τὸν Προξενικὸν Λειτουργὸν εὐκρινὲς προσχέδιον περιλαμβάνον τὰ ὅσα οὗτος προτίθεται νὰ εἴπῃ, ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς δὲν θὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν αἰτητὴν μὲ οἰονδήποτε τέλος διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου, ἀλλὰ ἐὰν ὁ αἰτητὴς εἶναι ἀπρόθυμος ἢ ἀδυνατῇ νὰ συντάξῃ τὴν διαμαρτυρίαν καὶ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Προξενικὸν Λειτουργὸν νὰ πράξῃ τοῦτο, τότε τὸ ἐν λόγω τέλος καθίσταται εἰσπρακτέον.

Ἐπισημ. 9 (Στοιχεῖα 32 καὶ 33 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

(α) Οἱ Προξενικοὶ Λειτουργοὶ δέον νὰ μὴ προβαίνωσιν εἰς μεταφράσεις ἢ ἔλεγχον μεταφράσεων ἐκτὸς εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν δύνανται νὰ γίνωσιν ἄλλαι ἱκανοποιητικαὶ διευθετήσεις ἢ ἐκτὸς εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἐξυπηρέτησις αὐτῆ καθίσταται ἀναγκαία ἀναφορικῶς πρὸς τὴν λήψιν μαρτυρίας ἢ τὴν ἐπίδοσιν ἐνταλμάτων.

(β) «Ἐλεγχος» διὰ τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς σημαίνει τὸν ἔλεγχον τοῦ ὀρθοῦ μεταφράσεως μὴ γενομένης ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ. Συνεπῶς δὲν ὑφίσταται περίπτωσης ταυτοχρόνου ἐπιβολῆς τῶν τελῶν τῶν στοιχείων ὑπ' ἀριθμοὺς 32 καὶ 33 τῆς Πρώτης Στήλης.

Ἐπισημ. 10 (Στοιχεῖον 34 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Τὸ ἐν λόγω τέλος δὲν εἶναι εἰσπρακτέον ὅταν ἡ διερμηνεῖα λαμβάνῃ χώραν διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς νὰ ἐκτελέσῃ ἐπίσημόν τι καθήκον ὑπερ εἶναι ὑπόχρεως ἢ κατὰ κανόνα ἀναμένει τις παρ' αὐτοῦ ὅπως ἐκτελέσῃ.

‘Οδηγία αρ. 11 (Στοιχείον 35 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Δέον νὰ ἐπιστᾶται ἢ προσοχὴ προσώπων ἐξαιτουμένων τὴν σύνταξιν ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου ἢ ἄλλου τινὸς νομικοῦ ἐγγράφου ἐπὶ τῷ ὅτι οὔτε ἡ Κυβέρνησις τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας οὔτε ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς εὐθύνεται καθ’ οἰοδῆποτε τρόπον διὰ τὸ περιεχόμενον ἢ τὸ κύρος τοῦ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ἔγγραφο συντάσσεται ἀποκλειστικῶς τῇ παρακλήσει καὶ ἐιδικῇ ἐντολῇ τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου.

‘Οδηγία αρ. 12 (Στοιχείον 36 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

‘Ο Προξενικὸς Λειτουργὸς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ προμηθεύσῃ μάρτυρας εἰς πρόσωπα ἐπιθυμοῦντα νὰ υπογράψωσιν ἐνώπιόν του ἔγγραφα. Ἄλλ’ ἐὰν ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς, τῇ παρακλήσει τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, προμηθεύσῃ μάρτυρα ἢ μάρτυρας, δέον νὰ ἐπιβάλῃ τὸ ἐν λόγῳ τέλος δι’ ἓνα ἕκαστον τῶν μαρτύρων τοὺς ὁποίους ἤθελε προμηθεύσει ἄλλ’ οὐχὶ δι’ ἑκάστην ὑπογραφήν τῶν τοιούτων μαρτύρων.

‘Οδηγία αρ. 13 (Στοιχείον 41 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Τὸ τέλος τοῦτο ἐπιβάλλεται διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐνόρκων δηλώσεων θάσει τῶν ὁποίων παρέχονται θεωρήσεις διαβατηρίων εἰς ἀλλοδαποὺς ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικῶν ἀναφερομένων εἰς ἰθαγένειαν κ.λ.π., ἀπαιτουμένων διὰ σκοποὺς παραχωρήσεως διευκολύνσεων ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

‘Οδηγία αρ. 14 (Στοιχείον 42 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

(α) Δὲν ἀπαιτεῖται πρόσθετος θεώρησις διὰ πρόσωπα ἡλικίας κάτω τῶν 16 ἐτῶν ἅτινα ταξιδεύουσιν ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων των.

(β) Τὸ τέλος τοῦτο καθίσταται εἰσπρακτέον ὅταν χορηγῶνται θεωρήσεις ἐπὶ ἐντύπων ἐνόρκου δηλώσεως ἢ ἄλλων ἐγγράφων κατεχομένων ὑπὸ ἀλλοδαπῶν ἀντὶ διαβατηρίου.

(γ) Δὲν εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῇ χορηγήσει θεωρήσεως εἰς ἀνεγνωρισμένους δημοσιογράφους καὶ συγγραφεῖς περιωπῆς, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν Κυπριακὴν Δημοκρατίαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ συγγραφῆς ἀρθρῶν ἢ βιβλίων περὶ τῆς χώρας ταύτης. Οἱ τοιοῦτοι αἰτῆται δέον νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἀναμφισθητῆτος ἐκτιμῆσεως μεταξὺ τῶν φιλολογικῶν κύκλων τῆς χώρας των ἢ νὰ συνεργάζωνται μὲ ἐγκρίτους ἐφημερίδας ἢ σοβαρὰ περιοδικά.

‘Οδηγία αρ. 15 (Στοιχείον 45 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Τὸ ἐν λόγῳ τέλος δὲν ἀναφέρεται εἰς γάμους τελουμένους κατὰ τὸν νόμον τῆς οἰκείας χώρας.

‘Οδηγία αρ. 16 (Στοιχείον 46 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Πιστοποιητικὸν «μὴ ὑπάρξεως κωλύματος» θὰ ἐκδίδηται, ἐὰν ζητηθῇ, εἰς τὴν τοπικὴν γλῶσσαν ἄνευ προσθέτου ἐπιβαρύνσεως. Οὐδὲν τέλος εἶναι πληρωτέον διὰ τὴν σύνταξιν τοιοῦτου πιστοποιητικοῦ.

‘Οδηγία αρ. 17 (Στοιχείον 48 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

(α) Μόνον Προξενικοὶ Λειτουργοὶ (ἐξαιρουμένων τῶν βοηθῶν Προξένων) δύνανται νὰ παρέχωσι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

(β) ‘Ο θάνατος δέον νὰ καταχωρίζηται ἀτελῶς ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι συγγενεῖς ἢ ἄλλοι ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῶν ὁποίων νὰ εἰσπραχθῇ τὸ τέλος.

‘Οδηγία αρ. 18 (Στοιχείον 49 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ)

Τὸ τέλος τοῦτο εἰσπράττεται εἰς περίπτωσιν καθ’ ἣν διενεργεῖται ἔρευνα (ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν αὕτη εἶναι ἐπιτυχῆς ἢ ὄχι), ἢ παρέχεται ἢ ἀκριβῆς ἡμερομηνία τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἐκδίδεται ἀντίγραφον τῆς ἐγγραφῆς. (Ἴδὲ ἐπίσης κανονισμὸν διὰ τὸ τέλος ὑπὸ στοιχείον 50 τῆς Πρώτης Στήλης).